

כאילו היא שלי. את כל האהבה שנמ-
נעה ממני נתתי לה.
בגיל זה גם התחלתי לקבל צורה. הת-
חילו מסתכלים אחרי ברחוב. שורקים. כור-
לם רצו להיות חברים שלי. הייתי מנ-
היגת בית-הספר.
אף פעם לא קיבלתי אהבה. תמיד רק
העריצו אותי בגלל היופי, או בגלל היכר-
לתי שלי.

כשגמרתי כיתה ח' לא נשארתי יום
אחד מיותר בבית. תיקף יצאתי לקיבוץ
בית-אלפא. הייתי שנה בקיבוץ, ופתאום
הם נזכרו שאני חסרה להם. כתבו לי מכ-
תבים והתחננו שאחזור, ואני כמו מטומ-
טמת חזרתי.

בהתחלה קיבלו אותי יפה. אחר-כך התי-
חילו להגביל אותי ביציאות שלי.
בגיל ארבע-עשרה וחצי היה לי החבר
הראשון. הוא היה בן 25. יצאנו חצי שנה.
בקושי נשיקה על הלחי. הייתי מוכרחה
לחזור הביתה בעשר. פעם איחרתי בחצי
שעה, ולא נתנו לי לצאת מן הבית חודש.
נמאס לי. קמתי וברחתי לסבתא שלי.
האמת היא שהיחידה שאהבה אותי זו סב-
תא, למרות שאיננה סבתי האמיתית. היא
תמיד התגאתה בתמונות שלי בעיתונים.
התחלתי להצטלם בעיתונים שונים.
ובאותה תקופה היכרתי את סטי-
פן הצרפתי. סטיפן היה הראשון שלי.
הייתי אז בת המסעדה וחצי.
עד שהיכרתי את הצרפתי, יצאתי רק
עם התיכים ויפים. הכל בשביל השוויץ.

נערת הזוהר

שוכנת
הדיסקו
טקס הקבועה, "איני רודפת אחרי הכר-
כיים. הכוכבים רודפים אחרי". אומרת
ברכה ביאטריס שמעוני, הקטינה היפהפיה.

הנסיכה

ביאטריס ברגע בו החליטה לחדול מלהיות טינדרלה, היא חיפשה
בפירסומת ובאוו הזרקורים את תשומת-הלב לה לא זכתה מעולם.

אחר כך ראיתי שכשאת נשאת איתם
לבד בחדר, אין לי על מה לדבר איתם.
בגיל 16 התחיל אצלי יצר התבלטות.
נבחרתי לנסיכת הים-התיכון ולסגנית נסי-
כת ים-סוף. כשחזרתי עם הכתר והסרט
הביתיה, בכתה הסבתא מאושר. למחרת ב-
בוקר היא הסתובבה כל היום עם הכתר.
הסבתא היה מביטוח לאומי. היא עש-
תה למעני הכל, מבגדים ועד דמי-כיס. אך
גם לה לא היה מספיק. היו תקופות שלא
אכלתי אוכל אנושי שבועות. ירדתי אז
באיזה עשר קילו. המזון העיקרי שלי היה
פלאפל וגוון. וגם זה שמחתי כשהיה.

כ ל אחר חושב שאני רצה אחרי
כוכבים. זה הם שרצים אחרי. תמיד
מגיע אלי בפאב או בטיפאריס איזה מל-
צר. עם פתק להצטרף לשולחן. או שהחבר
של הכוכב ניגש אלי בעצמו ומזמין אותי.
כך היכרתי את טוני הקטן, את מייק
בראנט ואת אבי עופרים.
מה שעוור לי באמת, זה השיער הי-
בלונדי והעיניים הכחולות. אני חושבת
שעוד לא היה גבר שרציתי ולא הישב-
תי. אבל תמיד אחרי שהישגתי אותו, לא
רציתי בו יותר.

אני גם יודעת שחמישים אחוז מהג-
ברים שיצאתי איתם, עשו את זה בש-
ביל להכניס את שמי לשרשרת ההצלחות
שלהם, ולא יותר.
כל מה שאני רוצה היום זה להינשא
לגבר שיאפשר לי להגיע להונגריה, ולמי-
צוא את אמי האמיתית.

למח חיים: ביאטריס וסבתה המאמצת

לה שהיא צריכה למסור אותי לאיזה מור-
סד. כשחזרנו הביתה, היא סיפרה לי את
כל האמת על הורי, בשביל להכאיב לי.
שוב עברנו דירה ושלחו אותי לבית-
ספר חדש. כאן הפכתי לתלמידה של הכי-
תה. לא שאהבתי כל-כך ללמוד, פשוט
רציתי סוף-סוף להוכיח לכולם כי גם אני
שווה משהו.

ה ייתי מלכת * הכיתה. לימדתי
תמיד כיתות נמוכות יותר. אפילו
מנהל בית-הספר העריץ אותי.
בתקופה זו נולדה לאמי המאמצת תי-
נוקת. התאהבתי בה מההתחלה. הרגשתי